

opusdei.org

Dopis od Preláta (červen 2007)

Dopis biskupa Javiera Echevarrúi věřícím Opus Dei. Tento měsíc se dopis dotýká tajemství Nejsvětější Trojice a Eucharistie.

03.07.2007

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

V uplynulých dnech jsem na svých pastoračních víkendových cestách mohl zavítat do Stockholmu. Také v tamějších ***národech studeného***

severu[1] – jak se vyjadřoval svatý Josemaría před mnoha lety – se stále více šíří duch Díla. Nepochybuji o tom, že se takto vyjadřoval pouze proto, že těchto míst se dosáhlo oním *ignem veni mittere in terram*[2], kterému se naučil od Ježíše Krista. Velmi děkuji Bohu za to, že nám pomáhá zakoušet naplnění *snů* našeho Otce. A také za to, že se navíc můžeme podílet aktivně na jejich uskutečňování prostřednictvím modlitby, optimistického a velkorysého umrtvování a plněním svých povinností. Počínejme si vždy takto, v pevném spojení se všemi křesťany a mezi námi ve vzájemné spolupráci na šíření církve po celém světě.

Kořeny nadpřirozené účinnosti se, jak dobře víme, upevňují díky intenzivnímu a hlubokému vnitřnímu životu, který je plodem působení Ducha svatého v duších. Jak je proto důležité, abychom

vzývali každý den s větší důvěrností
třetí osobu Nejsvětější Trojice!
Osvojme si tradiční církevní
modlitbu Trisagio Angelico s přáním
připojit se ke chvále a díkučinění, s
nimiž se má celé lidstvo povinnost
obracet na svého Boha, který nás
stvořil a spasil a snaží se uskutečnit
naše posvěcení. Snažme se využít
velmi intenzivně tyto dny; usilujme o
to, abychom proměnili celých dvacet
čtyři hodin dne v jeden chvalozpěv
Nejsvětější Trojici. Opakujme často,
ústy i srdcem, slova liturgie: *Sanctus,*
Sanctus, Sanctus Dominus Deus
Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra
gloria tua![\[3\]](#); Svatý, Svatý, Svatý, Pán
Bůh zástupů. Nebe i země jsou plny
tvé slávy.

Rozjímání o tajemství Nejsvětější
Trojice by mělo být běžným
pokrmem křesťanských duší. Svatý
Augustin říká, že „toto je naše
dokonalá radost a není jiné větší:
těšit se z Trojice Boha, k jehož

podobě jsme byli učiněni“[4]. Jak názorně vyjadřuje Svaté Písmo, ti, kteří se snaží řídit ve svých myšlenkách a skutcích Bohem, jsou *jako strom zasazený u vody, který ve svůj čas vydá plody a jeho listy neuvadnou*[5]. S jasným a stálým odkazem na Jednoho a Trojího Boha, konečný cíl našeho života, získá vše, co vykonáme zde na zemi – i když se to může jevit lidským očím nedůležité –, velkou cenu. Pána zajímá všechno, co se nás týká, sleduje nás s nekonečnou jemností lásky a milosrdenství.

Svatý Josemaría se zvláště v posledních letech svého pozemského života často zmiňoval o tomto bodě křesťanské víry. ***Pakliže jsme ve stavu milosti*** – řekl například v roce 1972 –, ***je Duch svatý v naší duši a dává nadpřirozený charakter všem našim skutkům. A spolu s Duchem svatým jsou tam také Otec a Syn: Nejsvětější Trojice, která je***

***jeden Bůh. Jsme chrámem
Nejsvětější Trojice a můžeme
mluvit s Bohem prostě, aniž
bychom dělali něco zvláštního,
přemáhat se, pošlapávat své
vlastní já, jako se šlape hrozno v
lisu, protože nejsme nic. Vstupme
tam do hlouby naší duše, abychom
mu vyprávěli o tom, co se nám
děje: abychom prosili, klaněli se,
odprošovali a milovali[6].***

Utíkejme se během příštích dnů s
důvěryplnou a silnou zbožností k
Nejsvětější Trojici. Tato připravenost
nám také pomůže, abychom
vychutnali lahodné plody dalších
velkých liturgických slavností tohoto
měsíce: Boží Tělo a Nejsvětější Srdce
Ježíšovo. Růst v eucharistické
zbožnosti znamená proniknout
hlouběji do tajemství Nejsvětější
Trojice, neboť – jak připomíná papež
ve svém nedávném apoštolském listu
o svaté Eucharistii – **první
skutečností eucharistické víry je**

tajemství samotného Boha, trojiční láska (...). V Eucharistii Ježíš nedává jen „něco“, nýbrž sám sebe; obětuje své Tělo a prolévá svou Krev. Odevzdává tak celý svůj život a ukazuje výchozí pramen této božské lásky[7].

Jak žasl náš Otec dennodenně při úvahách o přítomnosti a působení Trojjediného Boha v textech mše svaté! Napsal nám o tom v jednom ze svých kázání a ukázal nám, ***že tento trojiční proud lásky k lidem se zvěčňuje nádherným způsobem v Eucharistii (...). Celá Trojice působí ve svaté oltářní oběti[8].***

Rád se zvláště zastavoval u působení *Velkého Neznámého* a toužil po tom, aby takovým pro křesťany přestal být. Povzbuzoval všechny k tomu, aby se obraceli více a pravidelněji na každou z Božských osob a rozlišovali je, aniž by je oddělovali, protože ***ve svátosti oltářní je přítomná celá Trojice. Z vůle Otce se působením***

Ducha svatého nabízí Syn jako spasitelná oběť. Naučme se jednat s Nejsvětější Trojicí, Jedním a Trojím Bohem: tři božské osoby v jednotě své podstaty, své lásky a svého účinného spasitelného působení[9].

Benedikt XVI. nám opakuje, že je potřeba v sobě probudit vědomí důležité role, kterou sehrává Duch svatý (...) ve zkoumání božských tajemství[10]. A svatý Otec upřesňuje: pro duchovní život věřících je velmi nezbytné, aby si jasněji uvědomili bohatství anafory: spolu se slovy Krista pronesenými při poslední večeři obsahuje epiklézi jako prosbu k Otci, aby nechal sestoupit dar Ducha, aby se chléb a víno proměnily v Tělo a Krev Ježíše Krista a aby bylo „celé společenství stále více tělem Kristovým“. Duch, kterého vzývá celebrant nad dary chleba a vína položenými na oltáři,

**je stejný jako ten, který
shromažďuje věřící „v jedno tělo“ a
činí tak z nich Bohu milou
duchovní oběť [11].**

Jak si můžeme přivlastnit tento
božský život, který sestupuje z nebe
na zem ve mši svaté a který se
každému jednotlivě daruje ve svatém
přijímání? Tím, že se budeme snažit
co nejlépe připravovat na přijetí
Pána a budeme pečlivě dbát na
díkučinění po mši. Myslete na to, že v
těchto několika málo minutách, kdy
je Ježíš Kristus svátostným způsobem
přítomný v našem nitru, se
uskutečňuje nejdůvěrnější spojení,
jaké si je možné představit mezi
Stvořitelem a stvořením. A toto
spojení se nadále prodlužuje během
dne díky působení Ducha svatého.
Jsou tvá pokleknutí úkonem oddané
adorace? Vychází z tvé duše úkony
víry, naděje a lásky? Prosme jako
Dismas, dobrý zloděj, aby si na nás
Ježíš vzpomněl a abychom na něj

velmi mysleli. Eucharistie je projev nekonečného milosrdenství Božího; nejen, že nás Bůh neodmítá, nýbrž se nám odevzdává jako pokrm a sjednocuje nás se sebou: přejme si, aby se to stalo naším životem.

Po svatém přijímání, když v srdci děkujete Bohu – učil svatý Josemaría –, uvažujte nad tím, že jste přijali Nejsvětější lidství Ježíše Krista – jeho Tělo, jeho Krev, jeho Duši – a jeho Božství; a spolu s Ježíšem Kristem celou Trojici, protože Otec a Syn a Duch svatý jsou nerozluční. Myslete na to, že když se zničí svátostné způsoby, zmizí skutečná přítomnost, zůstane však v naší duši a těle – které jsou jejich chrámem (srov. 1 Kor 3,16) – Bůh, Duch svatý. Jak vidíte: Bůh pouze neprochází, ale zůstává v nás. Abych to nějak vyjádřil, je v centru naší duše v milosti a dává nadpřirozený smysl našemu jednání, pokud se nepostavíme

***proti a nevyhodíme ho odtamtud
hříchem. Bůh je skrytý ve vás a ve
mně, ve všech[12].***

Tyto rady našeho Otce nám pomohou připravit se na jeho svátek 26.

června. Proste ho o pomoc, abychom všichni udělali rozhodný krok vpřed v našem duchovním životě, který má směřovat k poznání, styku a lásce k Nejsvětější Trojici zde na zemi, abychom se později mohli radovat z Boha po celou věčnost.

Jinak, jak víte, 14. června oslavím, dá-li Pán Bůh, sedmdesáté páté narozeniny. Nejlepší dárek, který mi můžete dát, je intenzivnější modlitba. Proste Pána, aby mi odpustil okamžiky, kdy jsem mu nedaroval tu lásku, kterou ode mne očekával, aby mi i nadále sesílal svou milost, abych mohl s větší důvěrností jednat s Bohem Otcem, Bohem Synem, Bohem Duchem svatým a se svatou Pannou Marií, naší Matkou.

Minulý týden pro mne bylo obrovskou radostí kněžské svěcení třiceti osmi jáhnů Prelatury. Nyní je musíme ještě více podporovat, aby byli svatými kněžími Ježíše Krista. Velmi jsem myslel na první tři kněze a prosil jsem je, aby tak, jako odpověděli oni, jsme chtěli i my – všichni – dát větší obsah naší kněžské duši; to znamená větší styk s Mistrem, větší touhu po duších a vytrvalost, kterou nic nezmaří[13].

Modlete se stále za mé úmysly; za církev a Římského Vikáře, za svatost kněží a všech věřících, za rozšíření církve po celém světě.

S velkou láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Řím, 1. června 2007.

[1] *Cesta*, č. 315.

[2] *Lk* 12, 49: „Oheň jsem přišel
vrhnout na zem“.

[3] Římský misál, Mešní řád.

[4] Svatý Augustin, *O Nejsvětější
Trojici*, I, 18.

[5] Žl 1,3.

[6] Svatý Josemaría, Poznámky z
kázání, 12.10.1972.

[7] Benedikt XVI., Apošt. list
Sacramentum caritatis, 22.2.2007, č.7.

[8] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, č.
85.

[9] *Tamtéž*, č. 86.

[10] Benedikt XVI., Apošt. list
Sacramentum caritatis, 22.2. 2007, č.
12.

[11] *Tamtéž*, č. 13.

[12] Svatý Josemaría, Poznámky z kázání, 8.12.1971.

[13] srov. Svatý Josemaría, *Cesta*, č. 934.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-cerven-2007/> (16.03.2026)